DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 23. | **Warszawa, dnia 20 października 1933 r.** | **Rok XV.**

TREŚĆ: Ustawy i rozporządzenia:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

112.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 września 1933 r.

w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem *).

Na podstawie art. 863 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934), art. XIII przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 83, poz. 652), art. 675 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725) oraz art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem, przeznaczone dla stron, ich pełnomocników, świadków, biegłych i tłumaczów, mogą być przez sądy nadawane i przez pocztę doręczane na całym obszarze Państwa, bądź jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, bądź też jako polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Pisma prokurator w sprawach karnych uważa się narówni z pismami sądów karnych.

§ 2. Pisma sądowe będą wysyłane jako polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, jeżeli zawierają dokumenty, które mają znaczenie dla stron i których zaginięcie mogłoby spowodować odpowiedzialność Skarbu Państwa.

Pozostałe pisma sądowe i prokuratorskie doręcza się przez pocztę, jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

§ 3. Przesyłki listowe, wysyłane do adresatów (§ 1) zamieszkałych w zamiejscowym okręgu pocztowym i poza okręgiem doręczeń listonosza wiejskiego, wydaje urząd pocztowy miejsca przeznaczenia właściwym zarządom gminnym (obszarom dworskim) tak, jak inne urzędowe przesyłki listowe tego samego rodzaju, adresowane do zarządów gminnych (obszarów dworskich). Sposób doręczania tych

*) Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 548 z dnia 7 października 1933 r.

przesyłek adresatom przez zarządcy gminne (obszary dworskie) normuje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Zwrotne poświadczenia odbioru przynależne do tych pism odpowiednio wypełnione przyjmuje urząd pocztowy od zarządu gminnego i postępuje z niemi w myśl postanowień § 14.

Przesyłki, które nie mogły być doręczone przez zarząd gminny (obszar dworski), przyjmuje od tego zarządu (obszaru dworskiego) urząd pocztowy i zwraca właściwym sądom tak, jak inne urzędowe przesyłki listowe.

§ 4. Pisma sądowe, przeznaczone do doręczenia przez pocztę lub do wydawania zarządom gminnym (obszarom dworskim), należy oddawać urzędowi pocztowemu zamknięte pieczęcią urzędową sądu wysyłającego. Na zewnętrznej stronie przesyłki należy, prócz dokładnego adresu, podać nazwę wysyłającego sądu i sygnaturę sprawy, a nadto umieścić u dołu napis: „Polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru", jeżeli pismo wysyłane jest jako list polecony, lub też tylko: „Za zwrotnem poświadczeniem odbioru", jeżeli pismo wysyłane jest jako list zwykły oraz napis: „Sprawa cywilna — karna — opłata pocztowa kredytowana".

Jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, należy na jej zewnętrznej stronie umieścić wyrazy: „Termin dnia . . . . ".

Powyższe napisy mogą być dokonane zapomocą stosownych pieczątek.

§ 5. Do każdej przesyłki za zwrotnem poświadczeniem oidbioru sąd wysyłający dołącza formularz zwrotnego poświadczenia odbioru (wzór Nr. 1), na którym wpisuje nazwę sądu, sygnaturę sprawy (§ 4 ust. 1) i adres odbiorcy.

Zwrotne poświadczenie odbioru należy przytwierdzić do zewnętrznej strony przesyłki w ten sposób, aby bez oddzielenia poświadczenia można było na niem umieścić odcisk datownika pocztowego urzędu nadawczego oraz aby poświadczenie można było oddzielić od przesyłki bez obawy jej uszkodzenia.

§ 6. Wszelkie pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem należy nadawać w urzędzie pocztowym zapomocą „Pocztowej książki nadawczej przesyłek sądowych w postępowaniu cywilnem — karnem" (wzór Nr. 2). Książkę tę prowadzi urzędnik biura podawczego.

W rubryce 2 pocztowej książki nadawczej należy wpisać ogólną ilość listów zwykłych za zwrotnem poświadczeniem odbioru, w następnych zaś rubrykach 3 — 6 należy wpisać szczegółowo, stosownie do nadruku, każdą wysyłaną przesyłkę poleconą za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Wpisy do karty pocztowej książki nadawczej uskutecznia się podwójnie (przy użyciu kalki). Drugi egzemplarz karty, przeznaczony do użytku poczty, urzędnik pocztowy oddziela z książki nadawczej, gdy cała stronica zostanie wypełniona, a w razie nadawania listów poleconych — po każdorazowem nadaniu listów poleconych.

Urzędnik pocztowy, przymujący przesyłki, potwierdza ich odbiór w książce nadawczej swym podpisem i wyciśnięciem datownika, a nadto co do przesyłki poleconej, wpisuje pocztowy numer nadawczy tej przesyłki, zaznacza ten numer również na właściwem zwrotnem poświadczeniu odbioru i umieszcza odcisk datownika na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru.

§ 7. Pocztowych książek nadawczych przesyłek sądowych należy używać oddzielnych w postępowaniu cywilnem, a w postępowaniu karnem — oddzielnych dla przesyłek miejscowych i oddzielnych dla przesyłek zamiejscowych.

§ 8. Pisma sądowe, wysyłane do adresatów (§ 1), zamieszkałych w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych i w okręgu doręczeń listonoszów wiejskich, doręcza się adresatowi w miarę możności do rąk własnych w jego mieszkaniu, w biurze, w lokalu przemysłowym lub handlowym, lub też tam, gdzie adresata się zastanie, — jeżeli tożsamość jego osoby nie budzi wątpliwości. Adresat nie może wymówić się prawnie od przyjęcia pisma ze względu na miejsce doręczenia.

§ 9. W razie nieobecności adresata w domu, pismo sądowe doręcza się dorosłemu domownikowi adresata, a w braku domownika— sąsiadowi lub dozorcy domu, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami procesowymi adresata i oświadczą gotowość przyjęcia przesyłki i doręczenia jej adresatowi.

Dla adresata nieobecnego w lokalu biurowym, przemysłowym lub handlowym, można doręczyć pismo którejkolwiek z osób w lokalu tym zatrudnionych.

§ 10. Doręczenia szeregowym w czynnej służbie wojskowej, policji państwowej i straży

granicznej dokonywa się przez władzę bezpośrednio przełożoną.

Pisma sądowe, przeznaczone dla korporacji, spółki, stowarzyszenia, zakładu lub związku, albo dla obrońcy lub pełnomocnika strony, można w razie nieobecności w lokalu biurowym osoby, uprawnionej do przyjmowania pism, doręczyć zastępczo do rąk kogokolwiek z personelu biurowego, a w braku takiej osoby do rąk dozorcy domu, w którym biuro się znajduje. Przy doręczeniu tem mają zastosowanie postanowienia podane w § 9 ust. 1.

Doręczenia urzędom państwowym lub samorządowym dokonywa się do rąk ustanowionego do odbioru pism funkcjonarjusza lub przełożonego urzędu.

§ 11. Doręczenie zastępcze (§§ 9 i 10 ust. 2) do rąk domownika, sąsiada lub dozorcy domu jest dopuszczalne także wówczas, gdy istnieje możność doręczenia pisma do rąk własnych adresatowi w innem miejscu tej samej miejscowości, np. w biurze, albo lokalu przemysłowym lub handlowym adresata zamiast w jego mieszkaniu.

Organ doręczający nie ma obowiązku ani kilkakrotnie usiłować zastać adresata, aby do jego rąk pismo osobiście doręczyć, ani też kierować pisma, celem doręczenia do innego miejsca, np. biura, albo lokalu przemysłowego lub handlowego.

Doręczenie zastępcze (§§ 9 i 10 ust. 2) nie może być stosowane, jeżeli sąd w adresie pisma sądowego wyraźnie wyłączy zastępcze doręczenie w sposób bądź ogólny, bądź w stosunku do oznaczonych osób.

Jeżeli obie strony w procesie sądowym zamieszkują w jednym domu, sąd powinien wyłączyć doręczenie zastępcze (§§ 9 i 10 ust. 2) o czem należy zaznaczyć na kopercie przy pomocy pieczątki: „Doręczenie zastępcze wyłączone", poczem należy wymienić te osoby, do rąk których doręczenie zastępcze jest niedopuszczelne.

§ 12. W razie niemożności doręczenia pisma sądowego za zwrotnem poświadczeniem odbioru w sposób podany w §§ 8 — 11 należy złożyć pismo w miejscowym zarządzie gminnym (miejskim) lub w oddawczym urzędzie pocztowym, na drzwiach zaś mieszkania lub biura, albo lokalu przemysłowego lub handlowego adresata przybić zawiadomienie (wzór Nr. 3), gdzie pismo to pozostawiono. Zawiadomienie takie należy również przybić w postępowaniu karnem w razie doręczenia pisma sąsiadowi lub dozorcy domu. Określenie „przybicie" obejmuje każde przytwierdzenie, usuwalne tyko działaniem zewnętrznem.

W razie odmowy przyjęcia pisma przez adresata lub jego domownika, pozostawia się je w miejscu doręczenia, a gdyby to było niemożliwe, składa się je, — uprzedzając o tem adresata lub jego domownika, — w miejscowym zarządzie gminnym (miejskim) lub w oddawczym urzędzie pocztowym.

Urząd, w którym złożono pismo sądowe, wydaje je adresatowi po jego zgłoszeniu się, atoli doręczenie uważa się za uskutecznione z chwilą złożenia pisma.

Pismo sądowe, złożone w urzędzie pocztowym, przechowuje urząd pod zamknięciem przez dni 14, licząc od dnia złożenia. Adresatowi, zgłaszającemu się w ciągu tego czasu, wydaje się przesyłkę poleconą po podpisaniu przez niego pocztowego dowodu odbioru, zaś przesyłkę zwykłą za osobnem potwierdzeniem odbioru. Niepodjęte w ciągu tego czasu pisma sądowe zwraca się do urzędu pocztowego miejsca nadania celem wydania ich sądowi, który pisma te nadał.

§ 13. Odbiorca przesyłki listowej za zwrotnem poświadczeniem odbioru stwierdza jej doręczenie własnoręcznym podpisem na zwrotnem poświadczeniu odbioru, ze wskazaniem daty doręczenia (część 1 poświadczenia).

Jeżeli odbiorcą przesyłki jest adresat, to organ doręczający pozostawia w części 2 poświadczenia ustępy a) i c) i, po skreśleniu ustępów b) i d) oraz części 3, umieszcza swój podpis pod treścią części 2. Natomiast w razie doręczenia zastępczego (§§ 8 — 10) organ doręczający wpisuje w części 2 poświadczenia w ustępie b) nazwisko odbiorcy, z zaznaczeniem jego charakteru, przez przekreślenie zbędnych wyrazów, pozostawiając ustęp c), a po skreśleniu ustępów a) i d) oraz części 3 umieszcza swój podpis pod treścią części 2.

Jeżeli odbiorca jest niepiśmienny lub odmawia podpisu, to organ doręczający pozostawia w części 2 poświadczenia — zależnie od tego, komu pismo doręczył — ustępy a) lub b), skreśla ustęp c), w ustępie d) zaznacza przyczynę braku podpisu odbiorcy przez skreślenie wyrazów niewłaściwych i wpisuje datę doręczenia, a po skreśleniu części 3, umieszcza swój podpis pod treścią części 2.

W razie złożenia pisma za zwrotnem poświadczeniem odbioru w zarządzie gminnym (miejskim) lub w urzędzie pocztowym (§ 12) organ doręczający skreśla w poświadczeniu część 1 i 2 w całości, a po wypełnieniu części 3 ze skreśleniem wyrazów nieodpowiednich, umieszcza swój podpis pod treścią części 3.

§ 14. Po dokonaniu doręczenia organ doręczający oddaje zwrotne poświadczenie odbioru, wypełnione w myśl § 13, pocztowemu urzędowi oddawczemu, który odsyła je w kopercie, jako przesyłkę zwykłą pod adresem urzędu pocztowego, w którym pismo nadano. Urząd ten doręcza zwrotne poświadczenie odbioru sądowi wysyłającemu za pokwitowaniem bądź w książce doręczonych uwiadomień (druk pocztowy) bądź w osobnym notatniku.

§ 15. Jeżeli pisma doręczyć nie można (np. adresat umarł, nie jest znany, nie jest wiadome jego miejsce pobytu i t. p.) urząd pocztowy zwraca je sądowi wysyłającemu z podaniem przyczyny niedoręczenia na końcu zwrotnego poświadczeni odbioru. Pod tą uwagą organ doręczający umieszcza swój podpis, urząd zaś pocztowy odcisk datownika.

Jeżeli adresat zmienił miejsce zamieszkania w obrębie tej samej miejscowości lub w obrębie tego samego okręgu doręczeń, przesyłkę doręcza się pod nowym adresem. W pozostałych przypadkach, zwraca się przesyłkę sądowi wysyłającemu, z zaznaczeniem, że „Adresat wyprowadził się do . . . .", jeżeli miejsce pobytu adresata jest znane urzędowi pocztowemu.

§ 16. Jeżeli zwrotne poświadczenie odbioru nie nadejdzie do sądu (prokuratury) w ciągu dni 14, sędzia (prokurator) zarządza doręczenie nowego pisma.

Reklamacje z powodu dokonania wadliwych pokwitowań na zwrotnem poświadczeniu odbioru, lub innych nieprawidłowości, zaszłych przy doręczaniu pism przeznaczonych dla adresatów zamieszkałych w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych i w okręgu doręczeń listonoszów wiejskich (wzór Nr. 4), należy kierować do tego urzędu pocztowego, który doręczenia dokonał.

Gdy zajdą powody do innych zażaleń na organ pocztowy, należy zwracać się do właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Załatwianie reklamacyj z powodu dokonania wadliwych pokwitowań na zwrotnem poświadczeniu odbioru lub innych nieprawidłowości, zaszłych przy doręczaniu pism przeznaczonych dla adresatów, zamieszkałych w zamiejscowym okręgu pocztowym i poza okręgiem doręczeń listonosza wiejskiego, normuje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych (§ 3).

§ 17. Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują również w sądowem postępowaniu egzekucyjnem co do pism, wysyłanych przez komorników do stron i uczestników i ich zastępców oraz do biegłych i świadków. Zamiejscowe pisma komorników wysyłane na polecenie sądów winny być na stronie adresowej koperty zaopatrzone w napis: „Na wezwanie sądu — opłata pocztowa kredytowana", niezależnie od napisów przewidzianych w § 4.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 29 grudnia 1932 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 973).

Dotychczasowe zwrotne poświadczenia odbioru mogą być nadal używane do czasu zastąpienia ich nowemi.

Minister Sprawiedliwości:

(—) **Czesław Michałowski.**

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl. z dnia 30 września 1933 r. (poz. 112).

Wzór Nr. 1
do § 5.

Oznaczenie Sądu
Dnia.. 19.......... r.
Sygnat. ....
W odpowiedzi na pismo należy podawać datę i sygnaturę.

P ....
w ....
ul. ....
gm.

Zwrotne poświadczenie odbioru.

1. Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że dnia dzisiejszego otrzymałem pismo $\frac{\text{sądu}}{\text{prokuratury sądu}}$ oznaczone podaną powyżej sygnaturą.............. pod adresem wyżej wymienionym *).

.... dnia .... 19.......... r.
(podpis)

2. Pismo doręczyłem:
   a) adresatowi,
   b) z powodu nieobecności adresata — dorosłemu domownikowi — w braku dorosłego domownika — sąsiadowi — dozorcy domu *) nazwiskiem ...., który zobowiązał się pismo doręczyć,
   c) odbiorca umieścił swój podpis w części 1 poświadczenia,
   d) ponieważ odbiorca jest niepiśmienny — odmawia podpisu *) — stwierdzam, że wyżej oznaczone pismo doręczyłem dnia .... 19.......... r.

Organ doręczający.
Listonosz — posłaniec *) .... (podpis).

3. Ponieważ nie znaleziono nikogo, ktoby pismo oznaczone w części 1 poświadczenia chciał przyjąć, zostawiono je w Zarządzie gminnym (miejskim) — Urzędzie Pocztowym w.............................., o czem na drzwiach mieszkania adresata przybito zawiadomienie.

.... dnia .... 19.......... r.

Organ doręczający *).
Listonosz — posłaniec.

*) Niepotrzebne wykreślić.

Wzór Nr. 2
do § 6.

Sąd*)
Prokurator Sądu w ....

POCZTOWA KSIĄŻKA NADAWCZA

przesyłek sądowych w postępowaniu cywilnem — karnem*)

Dzień nadania	Ogólna ilość zwykłych przesyłek listowych za zwrotnem poświadczeniem odbioru	Polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru				Podpis urzędnika pocztowego i odcisk datownika
		sygnatura	adresat	miejsce przeznaczenia	pocztowy numer nadawczy	
1	2	3	4	5	6	7

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr. 3
do § 12.

ZAWIADOMIENIE.

o doręczeniu sądowej przesyłki sygn. .... nadesłanej przez Sąd / Prokuraturę Sądu *) ....

w .... adresowanej do ....

w ....

Ponieważ adresata nie zastałem, przeto oznaczoną wyżej przesyłkę doręczyłem do ....

.........., ponieważ nikt nie chciał przyjąć przesyłki zostawiłem

ją w zarządzie gminnym — miejskim — Urzędzie pocztowym*).

.... dnia .... 19..... r.

.... (podpis)
(listonosz — posłaniec)

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr. 4
do § 16.

DEKLARACJA.

Do

Urzędu Pocztowego

w ....

Sąd / Prokurator Sądu *) w

Oznaczenie przesyłki ....

....

Sygn. sprawy ....

Nadano dnia ....

pod Nr. .... w Urzędzie pocztowym

w ....

pod adresem ....

....

w ....

Urząd pocztowy-oddawczy ....

....

Oznaczenie braków ....

....

*) Niepotrzebne skreślić.

ODPOWIEDŹ.

Do

Sądu / Prokuratora Sądu *)

w ....

Urząd Pocztowy

....

w ....

113.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 września 1933 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o doręczaniu pism sądowych przez organa gminne w postępowaniu cywilnem i karnem *).

Na podstawie art. 863 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934), art. XIII przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 83, poz. 652) oraz art. 675 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem, przeznaczone dla stron, ich pełnomocników, świadków, biegłych i tłumaczów a wysyłane do miejscowości, nieobjętych żadnym okręgiem doręczeń urzędów pocztowych lub okręgiem doręczeń listonoszów wiejskich, będą doręczane przez organa gminy lub obszaru dworskiego, o ile doręczenie nie nastąpi przez woźnych sądowych lub w inny sposób, przewidziany w obowiązujących przepisach.

Pisma powyższe, zaopatrzone adresem osoby wzywanej, będą wysyłane pocztą do najbliższego dla gminy lub obszaru dworskiego urzędu pocztowego, z którego właściwy zarząd gminny lub obszar dworski obowiązany jest odebrać przesyłkę w sposób, przewidziany ogólnie obowiązującemi przepisami, i doręczyć ją adresatowi z zachowaniem przepisów §§ 3, 8 — 13 i 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 548).

§ 2. Przy nadawaniu pism sądowych, podlegających doręczeniu przez organa gminne lub obszaru dworskiego, stosuje się przepisy §§ 2 i 4 — 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r.

§ 3. Po dokonaniu doręczenia organ doręczający gminy lub obszaru dworskiego oddaje zwrotne poświadczenie odbioru wójtowi gminy lub przełożonemu obszaru dworskiego, który oddaje je urzędowi pocztowemu celem przesłania sądowi wysyłającemu.

§ 4. Pisma prokuratur w sprawach karnych oraz pisma komorników w sądowem postępowaniu egzekucyjnem uważane są narówni z pismami sądowemi.

§ 5. W przypadkach, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepis ustępu pierwszego § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r.

Reklamacje z powodu nienadesłania na czas zwrotnych poświadczeń odbioru lub z powodu wadliwych pokwitowań albo innych nieprawidłowości przy doręczaniu należy kierować do wójtów gmin lub przełożonych obszarów dworskich, którzy dokonali doręczenia.

Do reklamacji tych należy używać druków według wzoru Nr. 4, stanowiącego załącznik do § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r., z zastąpieniem wyrazów: „urząd pocztowy" wyrazami: „zarząd gminny" lub „przełożony obszaru dworskiego".

§ 6. Wynagrodzenie gmin za doręczanie pism sądowych określają przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 270).

Komornicy uiszczają gminom (obszarom dworskim) wynagrodzenie za doręczanie pism zasadniczo w gotówce albo w znaczkach pocztowych równocześnie z wysłaniem pisma.

Komornicy, pozostający w częstej łączności z gminą (obszarem dworskam) w zakresie doręczania pism w postępowaniu egzekucyjnem mogą za zgodą kierownika właściwego sądu grodzkiego wypłacać gminie (obszarowi dworskiemu) wynagrodzenie za doręczenia ryczałtem w stałych odstępach czasu, oznaczonych przez kierownika sądu w porozumieniu z gminą (obszarem dworskim).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

(—) **Czesław Michałowski.**

*) Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 549 z dnia 7 października 1933 r.

114.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 23 września 1933 r.

o wprowadzeniu w obieg znaczka pocztowego wartości 15 gr. z godłem Państwa *).

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednoli-

*) Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 576.

ty ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 481), zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg znaczek pocztowy wartości 15 gr z godłem Państwa.

§ 2. Rysunek znaczka o wymiarze 18×28 mm przedstawia w środkowej części prostokąt obramowany linjami, w którym na tle z heraldycznych linij umieszczone jest godło Państwa; po obydwu stronach godła znajdują się ornamentacje z roślin stylizowanych.

Nad godłem znajduje się ciemny napis „POCZTA POLSKA", a po obydwu bokach tego napisu, w narożach są prostokątne płaszczyzny ornamentacyjne.

W dolnej części znaczka, pośrodku, umieszczona jest liczba „15", a po bokach liczby litery „GR"; pod literami znajdują się ornamenty roślinne. U dołu znaczka w obydwu jego narożach znajdują się prostokątne płaszczyzny ornamentacyjne.

Granice rysunku znaczka, górne i dolne, zakończone są linjami poziomemi.

Kolor znaczka jest ciemno - różowy.

Znaczek jest drukowany na papierze z wodnym znakiem, przedstawiającym trąbki pocztowe.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 października 1933 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Kaliński.**

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 1.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

roczna 12 zł	półroczna 6 zł	kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30.

ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA.

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 66433. **Cena 50 gr.**